

OSD 118/XI/23

Kielce, dnia 19 września 2023r.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu

od dnia 22. maja 2024 r.

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Kielcach
w składzie:

Przewodniczący - Sprawozdawca - Ewa Halicka

Sędzia - Aleksandra Grusiecka- Sarna

Sędzia: - Grzegorz Dudała

PRZEWODNICZĄCY
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Ireneusz Piasecki
Ireneusz Piasecki

Protokolant – Katarzyna Bułaś

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach Anny Śledź.

Po rozpoznaniu na rozprawie dniu 19 września 2023r. sprawy przeciwko radcy prawnemu
Pi Kc , nr wpisu KL-

obwinionego o:

- I. nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych w charakterze pełnomocnika procesowego poprzez wniesienie do Sądu Okręgowego w K. w dniu 16 l. 2019r. pozwu o zapłatę skierowanego przeciwko podmiotowi nie posiadającemu legitymacji biernej i występowanie w charakterze pełnomocnika procesowego do dnia wydania wyroku, tj. do 25 2020r. w sprawie , co skutkowało oddaleniem powództwa w całości i poniesieniem przez klientkę kosztów procesu, gdzie działanie to było sprzeczne z zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, zasadą rzetelności oraz stanowiło przejaw braku zachowania należytej staranności uwzględniającej profesjonalny charakter działania radcy prawnego, co stanowi naruszenie art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 oraz art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,
- II. pozyskanie przez radcę prawnego klienta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz z naruszeniem godności zawodu poprzez podjęcie w miejscu nieustalonym, w dacie bliżej nieustalonej, nie wcześniej niż przed 2019r. i nie później niż przed dniem 25 2020r. współpracy z Dc i Gc niebędącym profesjonalnym pełnomocnikiem i przyjęciem od niego zlecenia polegającego na prowadzeniu sprawy sądowej z powództwa M Kc bez wyjaśnienia jej warunków współpracy radcy prawnego z Dc i Gc zasad wzajemnych rozliczeń oraz podmiotu odpowiedzialnego za prowadzenie sprawy, co mogło wprowadzić klientkę w błąd w tym zakresie i doprowadziło do naruszenia zasady pozyskiwania klienta w sposób zgodny z dobrymi obyczajami i z poszanowaniem godności zawodu, co stanowi naruszenie art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych

w związku z art. 33 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

III. złożeniu w imieniu klientki pozwu i reprezentowaniu jej w charakterze pełnomocnika procesowego do wydania wyroku w postępowaniu przez Sądem Okręgowym w Ki w sprawie o sygn. akt), w okresie od 16 2019r. do dnia 25 2020r., co stanowiło podjęcie się świadczenia pomocy prawnej bez zawarcia z klientem umowy ustalającej zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia, a także zasady ponoszenia opłat i wydatków, co stanowi naruszenie art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.

ORZEKA:

1. uznaje radcę prawnego P K i winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt I, to jest czynu z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 oraz art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

i wymierza za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę pieniężną w kwocie 3900,00 zł (trzy tysiące dziewięćset 00/100),

2. uznaje radcę prawnego P K winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt II, to jest czynu z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 33 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

i wymierza za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę pieniężną w kwocie 3900,00 zł (trzy tysiące dziewięćset 00/100),

3. uznaje radcę prawnego P i K i winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt III, to jest czynu z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

i wymierza za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę pieniężną w kwocie 3900,00 zł (trzy tysiące dziewięćset 00/100),

4. na podstawie art. 65¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych za czyny opisane w pkt 1, 2, 3 wymierza łączną karę pieniężną w wysokości 8000,00 zł (osiem tysięcy 00/100),
5. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych zasądza od obwinionego radcy prawnego P Kł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 3000,00 zł (słownie złotych: trzy tysiące 00/100).

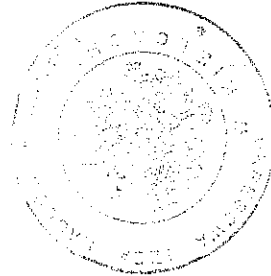
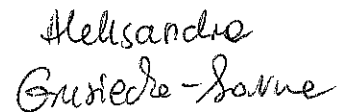
Sędzia

Przewodniczący Sprawozdawca

Sędzia

OSD 118/XI/23

Uzasadnienie

W dniu 29 sierpnia 2022r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach wpłynęła skarga od M. K. Skarżąca zarzuciła w niej radcy prawnemu P. K. reprezentującemu ją na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym o sygn. akt. i działania sprzeczne z zasadami etyki zawodu radcy prawnego zawartymi w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. Wskazała w niej m.in., że radca prawny działając w jej imieniu wytoczył powództwo przed Sądem Okręgowym w K., które zostało w całości oddalone z powodu skierowania przez ww pełnomocnika pozwu przeciwko niewłaściwemu podmiotowi- przeciwko L. P., a ubezpieczycielem jest I. (członkowie syndykatów L.), co wynika z treści polisy ubezpieczeniowej przekazanej radcy P. K. przed złożeniem pozwu i co zostało wskazane w uzasadnieniu do wyroku w sprawie sygn. akt. . W wyniku przegranej sprawy sądowej skarżąca zmuszona była ponieść koszty w postaci opłaty od pozwu (3850 zł) oraz koszty pełnomocnika pozwanej w wysokości 5 417 zł. Nadto wyjaśniła, że z uwagi na brak środków na dalsze postępowanie oraz przedawnienie dochodzenia roszczeń wobec prawidłowego podmiotu, utraciła możliwość dochodzenia kwoty odszkodowania. Jednocześnie podkreśliła, że nigdy z kancelarii nie otrzymała propozycji odzyskania przez nią należnych jej środków, a na późniejszym etapie była traktowana „niczym niepotrzebny problem”.

Zawiadamiająca opisała okoliczności, w których poznała radcę prawnego i udzieliła mu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy o sygn. akt. . Skarżąca wyjaśniła, że zgłosiła się do D. G. który prowadzi kancelarię prawną w J. . Wówczas nie zdawała sobie sprawy z faktu, że D. G. nie ma uprawnień do reprezentowania klientów przed sądami i nie jest profesjonalnym pełnomocnikiem. Podczas rozmowy zawarła z D. G. umowę zlecenia i została poinformowana, że jej sprawę poprowadzi radca prawny P. K. Skarżąca umówiła się na spotkanie z radcą prawnym, w którym uczestniczył również D. G. Podczas spotkania M. K. przekazała radcy prawnemu wszystkie dokumenty dotyczące jej sprawy oraz podpisała przygotowany przez P. K. druk pełnomocnictwa, które zostało opatrzone datą 27 a 2018r. M. K. zarzuciła, że po otrzymaniu wyroku była lekceważona i zarówno radca prawny P. K., jak i D. G. unikali z nią kontaktu. M. K. zarzuciła, że radca prawny P. K., który uczestniczy we współpracy z D. G. wykorzystuje nieświadomość obywateli co do tej współpracy i tego, że D. G. nie posiada tytułu radcy prawnego lub

adwokata. Wskazała, że P: K nie wyjaśnił jej, dlaczego została do niego odesłana z kancelarii należącej do D: i G – była przekonana, że radca prawny P: K działa w strukturach „I””. Zawiadamiająca zarzuciła, że nikt nie wyjaśnił jej zasad współpracy D: i G z radcą prawnym, który w odpowiedzi na jej wezwanie do zapłaty stwierdził, że nie była ona nigdy jego klientką, a klientką D: i G. Powyższe spowodowało przerzucanie odpowiedzialności pomiędzy zaangażowanymi w sprawę podmiotami za wynik postępowania. Do skargi M: K dołączyła pismo otrzymane od radcy prawnego P: K z dnia 14 września 2021r., w którym radca zakwestionował swoją odpowiedzialność. Wskazał, że M: i K nie zawierała żadnej umowy z jego kancelarią na prowadzenie sprawy, a jedynie z Kancelarią C, do której winna ona kierować swoje roszczenia. Ponadto P: K wskazał, że na etapie przedsądowym nie można było ustalić, iż skarżąca jest ubezpieczona w L, gdyż z dokumentów dostarczonych do kancelarii wynikało, że ubezpieczycielem jest L. Dodatkowo w piśmie radca prawny zakwestionował, by w skład szkody skarżącej wchodziła kwota 77 000 zł., gdyż miała ona możliwość skierować pozew przeciwko L.

W odpowiedzi na zobowiązanie do złożenia wyjaśnień z 31 sierpnia 2022r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach radca prawny P: K w piśmie z dnia 27 września 2022r. zakwestionował naruszenie przez siebie przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Potwierdził, że reprezentował M: i K jako jej pełnomocnik w sprawie sądowej przeciwko L: i I. M: i K trafiła do jego kancelarii przez D: i G. Odbyło się spotkanie w kancelarii radcy prawnego, w którym uczestniczył również D: i G. Ten z kolei zlecił prowadzenie sprawy na drodze sądowej radcy prawnemu, za co obwiniony wystawił fakturę VAT bezpośrednio na przedsiębiorstwo D: i G. Radca prawny nie zawarł umowy z klientką. Wskazał ponadto, że nie wie, w jaki sposób D: i G działa i jak się reklamuje klientom, gdyż nie współpracuje z nim. Odnoszą się z kolei do zarzutu oddalenia powództwa z powodu jego błędu, P: K wyjaśnił, że przy tej sprawie po raz pierwszy w swojej dotychczasowej pracy spotkał się z podmiotem L. Na etapie sądowym powziął wiadomość, że pozwanym powinien być L funkcjonujący przez zbiór syndykatów. Radca prawny podkreślił, że na całym etapie negocjacji przedsądowych wszędzie jako strona występował L

- on też proponował zawarcie w swoim imieniu ugody. Podmiot ten w polisie ubezpieczeniowej był wskazany jako przedstawiciel ubezpieczyciela w sprawach związanych z zawarciem i wykonaniem umowy ubezpieczenia. Z tego też powodu radca prawny przyjął, że od tego podmiotu można dochodzić roszczeń w zakresie umowy ubezpieczenia. W swoich wyjaśnieniach P: K podkreślił, że skierowanie pozwu przeciwko temu podmiotowi nie było wynikiem niedopatrzania, a analizy pism z etapu przedsądowego oraz zaproponowanej powódce ugody. Po otrzymaniu wyroku Sądu Okręgowego w K radca prawny omówił

ustalenia z toku I instancji wspólnie z klientką i ustalił z nią, że wniesienie apelacji byłoby zbyt ryzykowne. Dodatkowo obwiniony potwierdził prawdziwość pisma dołączonego do skargi, a stanowiącego jego odpowiedź na wezwanie do zapłaty. Do wyjaśnień dołączone zostały: fragment polisy OC M K ... projekt ugody przygotowany przez L

oraz pochodzące od niej pismo, jak również fragment pisma procesowego zawierającego polemikę ze stanowiskiem pozwanej o braku legitymacji bierniej.

Wobec uzasadnionego podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w dniu 1 października 2022r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach wydał **postanowienie o wszczęciu dochodzenia**. W dniu 9 grudnia 2022r. dokonano oględzin akt postępowania sądowego w sprawie prowadzonej z powództwa M i K przeciwko Le: ..., w której powódka była reprezentowana przez P. K. w toku oględzin ustalono, że pozew został złożony przez P K. w Sadzie w dniu 16 lipca 2019r w oparciu o pełnomocnictwo udzielone mu w dniu 27 sierpnia 2018r. Do pozwu jako załącznik dołączona była polisa ubezpieczeniowa nr ..., która wskazywała jako ubezpieczyciela - członków syndykatów s. Sąd Okręgowy w Ki wyrokiem z dnia 25 lutego 2020r. oddalił powództwo w całości w uzasadnieniu wskazując, że Le ... nie jest legitymowany biernie.. Do protokołu kopie części akt sprawy.

W dniu 26 stycznia 2023r. przesłuchano pokrzywdzoną M K, która potwierdziła treść złożonej skargi. Wyjaśniła, że myślała, że D G est adwokatem i dlatego do niego udała się po poradę prawną. Podpisała z nim umowę zlecenia na prowadzenie sprawy, natomiast zając się miała tym inny pełnomocnik-Pi K Pokrzywdzona odbyła dwa spotkania z radca prawnym- w pierwszym uczestniczył D i G w kolejnym już nie. Ma K. podczas przesłuchania potwierdziła, że udzieliła pełnomocnictwa P i K i do prowadzenia sprawy, jedna z nim nie zawarła żadnej umowy. Nie uiszczała ona żadnego wynagrodzenia radcy, natomiast zakładała, że otrzyma on pieniądze z części D i G te warunki nie były jednak z nią omówione ani jej przedstawione. Po upływie terminu, w którym miało nastąpić ogłoszenie wyroku, klientka próbowała skontaktować się z radca prawnym, ale kontakt z nim był utrudniony. Skarżąca wskazał, że dopiero w maju 2020r. dowiedziała się od swojego pełnomocnika, że wyrok jest na jej niekorzyść, nie zostało to jej jednak wyjaśnione. Z uwagi na niemożność skontaktowania się z radca prawnym M i K poszła do D G. by ustalić co dalej będzie z jej sprawą. Wówczas dopiero powzięła wiadomość o oddaleniu powództwa, to jest altem. Wystąpiła wówczas z wezwaniem do zapłaty do D G. jednakże nigdy nie otrzymała od niego odpowiedzi, dlatego takie samo pismo skierowała do swojego pełnomocnika, który jednak odmówił zapłaty.

W dniu 27 lutego 2022r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach wydał postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu P

K zarzutów, polegających na:

I. nienależytym wykonaniu obowiązków zawodowych w charakterze pełnomocnika procesowego poprzez wniesienie do Sądu Okręgowego w K w dniu 16 2019r. pozwu o zapłatę skierowanego przeciwko podmiotowi nie posiadającemu legitymacji biernej i występowanie w charakterze pełnomocnika procesowego do dnia wydania wyroku, tj. do 25 2020r. w sprawie co skutkowało oddaleniem powództwa w całości i poniesieniem przez klientkę kosztów procesu, gdzie działanie to było sprzeczne z zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, zasadą rzetelności oraz stanowiło przejaw braku zachowania należytej staranności uwzględniającej profesjonalny charakter działania radcy prawnego, co stanowi naruszenia art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 oraz art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.;

II. zarzutu polegający na pozyskaniu przez radcę prawnego klienta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz naruszeniem godności zawodu poprzez podjęcie w miejscu nieustalonym, w dacie bliżej nieustalonej, nie wcześniej niż przed 2019r. i nie później niż przed dniem 25 lutego 2020r. współpracy z Dę Gc niebędącym profesjonalnym pełnomocnikiem i przyjęciem od niego zlecenia polegającego na prowadzeniu sprawy sądowej z powództwa Ma K bez wyjaśnienia jej warunków współpracy radcy prawnego z D Gc zasad wzajemnych rozliczeń oraz podmiotu odpowiedzialnego za prowadzenie sprawy, co mogło wprowadzić klientkę w błąd w tym zakresie i doprowadziło do naruszenia zasady pozyskiwania klienta w sposób zgodny z dobrymi obyczajami i z poszanowaniem godności zawodu, co stanowi naruszenie art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 33 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.; oraz

III. zarzutu złożenia w imieniu klientki pozwu i reprezentowaniu jej w charakterze pełnomocnika procesowego do wydania wyroku w postępowaniu przez Sądem Okręgowym w K w sprawie o sygn.. akt , w okresie od 16 2019r. do dnia 25 2020r. co stanowiło podjęcie się świadczenia pomocy prawnej bez zawarcia z klientem umowy ustalającej zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia, a także zasady ponoszenia opłat i wydatków, co stanowi naruszenie art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 43 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu

ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.

Przesłuchany w charakterze obwinionego P K nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu zarzutów, gdyż w jego ocenie firma L umyślnie wprowadziła w błąd swoich klientów wskazując siebie jako podmiot właściwy do zawierania ugody. Radca prawny wyjaśnił, że drugi raz również pozwaby ten sam podmiot. Dodatkowo wyjaśnił, że na etapie sądowym w sprawie z powództwa M Ka wyszły okoliczności, które w jego ocenie, niezależnie od braku legitymacji procesowej biernej, skutkowałyby oddaleniem powództwa. Obwiniony zaprzeczył, by pozyskał klienta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i naruszeniem godności zawodu. Podczas jednego ze spotkań radca prawny miał podjąć w rozmowie kwestię zawarcia umowy z klientka, jednakże D G zaproponował, że skoro M Ka jest jego klientką, to on pokryje koszty prowadzenia sprawy i na niego została wystawiona faktura za usługi świadczone przez obwinionego. P K wskazał, że znał wcześniej D G bo reprezentował go w jego sprawie, jednak nie wiedział jaki rodzaj działalności on prowadzi. Obwiniony dodał, że nie znał warunków i zasad współpracy klientki z D G i M K udzieliła pełnomocnictwa obwinionemu i on reprezentował ją w toku postępowania sądowego. Radca prawny przyznał, że umowy z D i G również nie zawarł w formie pisemnej. Obwiniony zaprzeczył, by nie informował klientki o treści wyroku wydanego przez Sąd I instancji- informację tę miał jej przekazać telefonicznie.

Przesłuchany w charakterze świadka D G potwierdził, że reprezentował M Ka na etapie przedsądowym w postępowaniu o dochodzenie świadczenia odszkodowawczego. Następnie umówił spotkanie z klientką oraz radcą P K w jego kancelarii. Podczas spotkania ustalono, że za prowadzenie sprawy przez radcę prawnego zapłaci mu wynagrodzenie D G gdyż to on miał umowę zawartą z M Ka zawartą. Ostatecznie klientka przegrała proces, ale w późniejszych rozmowach pomiędzy pełnomocnikiem a nią świadek nie uczestniczył. Świadek wskazał, że z pewnością radca P K wyjaśnił M Ka przyczyny i skutki oddalenia powództwa w jej postępowaniu. D G zaprzeczył, by radca prawny miał w jakiś sposób odwdziaczyć się mu za polecenie klientki. Wskazał, że zwrócił się z klientką do P a K z powodu jego dobrych opinii w Internecie, stamtąd go znał i później już z nim nie współpracował. Na podstawie zgromadzonego w toku postępowania dyscyplinarnego materiału dowodowego pismem z dnia 29 maja 2023r. skierowanym do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w oparciu o przedstawione obwinionemu zarzuty, złożył wniosek o ukaranie obwinionego radcy prawnego P K

Na rozprawie w dniu 19 września 2023r. obwiniony radca prawny podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego. Oświadczył, że nie zgadza się z oceną Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego ażeby wniesienie przez niego pozwu w sprawie _____ stanowiło przejaw aktu niestaranności czy nierzetelności. To, co przekonało go do złożenia pozwu przeciwko L_____ to fakt, że firma ta złożyła propozycję zawarcia ugody na etapie przedsądowym, w której to ugodzie wpisała siebie jako stroną umowy ubezpieczenia. Na dzień dzisiejszy pozwałby ten sam podmiot. Podniósł, powołując się na wydruk ze strony internetowej, wykonany aktualnie, że podmiot taki jak L_____ praktycznie nie istnieje. W zakresie zarzutu II oświadczył, że nigdy nie współpracował i obecnie nie współpracuje z Panem G_____ a znał go stąd, że prowadził mu sprawę jego własną kilka lat przed przyjściem Pani K_____ do jego kancelarii. W zakresie zarzutu trzeciego wyjaśnił, że umowy nie zawierał ani z M_____ K_____, ani z D_____ i G_____ ale Pani K_____ a była zawiadomiona o warunkach udzielenia przez niego pomocy prawnej i się na nie zgodziła.

W toku prowadzonego postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M_____ i K_____ była klientką Kancelarii prowadzonej przez D_____ i G_____ w J_____. Podpisała z nim umowę zlecenia na dochodzenie świadczeń odszkodowawczych z umowy ubezpieczenia na etapie przedsądowym. Z radcą prawnym P_____ i K_____ z pośrednictwa D_____ i G_____ spotkała się w okresie bliżej nieustalonym ale nie wcześniej niż przed 2019 rokiem i nie później niż przed dniem 25 _____ 2020 roku dwukrotnie u niego w kancelarii: pierwsze spotkania odbyło się z udziałem D_____ i G_____ drugie odbyło bez udziału D_____ i G_____. Podczas tych spotkań M_____ i K_____ przekazała mu wszystkie dokumenty związane z umową ubezpieczenia niezbędne do sporządzenia pozwu o zapłatę roszczenia wynikającego z umowy ubezpieczenia oraz podpisała pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy o zapłatę przygotowane uprzednio przez radcę prawnego P_____ i K_____. Pełnomocnictwo zostało opatrzone datą 27 _____ a 2018 roku. Radca prawny P_____ i K_____ nie zawarł z M_____ i K_____ żadnej umowy regulującej zasady prowadzenia sprawy sądowej, zakres świadczenia pomocy prawnej czy wysokość honorarium z tego tytułu. Pokrzywdzona miała podpisaną umowę z D_____ i G_____, jednakże nie wyjaśniono jej zasad współpracy pomiędzy radcą prawnym P_____ i K_____ i D_____ i G_____. Nie wyjaśniono jej także kwestii wynagrodzenia dla radcy prawnego – ile będzie wynosić, w jakich terminach płatne i czy wynagrodzenie będzie w ogóle uiszczone. Udzielając pełnomocnictwa radcy prawnemu i mając podpisaną umowę zlecenia z D_____ i G_____ nie została uświadomiona, kto jest podmiotem odpowiedzialnym za prowadzenie sprawy przed sądem. Pozew o zapłatę w sprawie o sygn. akt. _____ został złożony przez radcę prawnego P_____ i K_____ w dniu 16 lipca 2019r.

Do pozwu radca dołączył pełnomocnictwo od powódki M K datowane na dzień 27 ia 2018r. oraz wśród innych dokumentów polisę ubezpieczeniową nr która jako ubezpieczyciela wskazywała jasno L (członkowie syndykatów L). Powództwo zostało złożone do Sądu 16.07. 2019r. przeciwko innemu podmiotowi aniżeli wynikający z treści polisy. W pozwie radca prawny wskazał jako pozwanego L S.A. ul. Dc W W trakcie toczącego się postępowania występujący w imieniu powódki radca prawny P K nie dokonał przekształcenia podmiotowego po stronie pozwanej, pomimo tego, że brak legitymacji biernej podnosiła firma Lε już w odpowiedzi na pozew i pomimo tego, że z treści polisy jasno wynikało, że Ubezpieczycielem jest L (członkowie syndykatów L). W rezultacie w sprawie tej o sygn. akt wyrokiem z dnia 25 _ 2020r. powództwo zostało oddalone oraz zasądzone zostały od powódki M K j na rzecz L

koszty procesu w wysokości 5417 zł, które pokrzywdzona w niniejszej sprawie zmuszona była jako strona przegrywająca proces uiszczyć. Powództwo, jak wynika z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego zostało oddalone wobec ustalenia braku legitymacji biernej po stronie pozwanej. Z treści Polisy ubezpieczeniowej, co podkreślił Sąd w uzasadnieniu do wyroku, „wynika niezbicie, że ubezpieczycielem jest L s (członkowie syndykatów L . Podmiot ten został wskazany jako „ Ubezpieczyciel w treści polisy. Bezspornie umowa ubezpieczenia zawarta została z powódką przez pozwaną Lε z siedzibą w W (zwaną coverholderem), która działa jednak jako przedstawiciel ubezpieczyciela. W treści polisy wskazane jest, że Cε jest przedstawicielem Ubezpieczyciela we wszystkich sprawach związanych z zawarciem i wykonaniem umowy ubezpieczyciela”. Ponieważ, jak zaznaczył Sąd Okręgowy w uzasadnieniu, brak legitymacji nie został usunięty przez powódkę w toku procesu w wyniku przekształceń podmiotowych, skutkowało to oddaleniem powództwa.

Wyrok Sądu Okręgowego nie został zaskarżony i wobec uzyskania prawomocności, został przez Mε Kε wykonany w pkt II poprzez zapłatę kosztów procesu w wysokości 5417 zł. W odpowiedzi z dnia 14 września 2021r. na wezwanie do zapłaty skierowane przez pokrzywdzoną do radcy prawnego, P. Kε stwierdził, że nie zawierała z nim żadnej umowy na prowadzenie sprawy, zawierała ją z firmą Gc i tam też powinna kierować swoje roszczenia. Kancelaria D Gε nie udzieliła jej żadnej odpowiedzi w sprawie skierowanych do niej roszczeń.

Powyższy stan faktyczny OSD ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, stanowiących załączniki do protokołu z oględzin akt sprawy z 9 2022r, to jest: pozwu o zapłatę, pełnomocnictwa z dnia 27. 08. 2018r. udzielonemu przez M K radcy prawnemu F i Kε

do dochodzenia roszczeń wynikających z umowy ubezpieczenia Nr _____, polisy ubezpieczeniowej L _____, Warunków ubezpieczenia Le _____ odpowiedzi na propozycję ugody skierowaną przez Dal _____ i Gc _____ do L _____, odpowiedzi na pozew pozwanego L _____, pisma procesowego pełnomocnika powódki z dnia 09.12. 2019r., pisma przygotowawczego pozwanego L _____ z dnia 21.10. 2019r., wyroku Sądu Okręgowego w K _____ z dnia 25 lutego 2020r. (k. 34-83); zeznań pokrzywdzonej M: _____ K: _____ wraz z pismem z dnia 14 września 2021r (k.89-93), zeznań świadka D: _____ G: _____ (k.109-111), częściowo wyjaśnień obwinionego, złożonych przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego (k. 14-21, 109-111) oraz na rozprawie w dniu 19.09.2023r. w zakresie przebiegu postępowania sądowego w sprawie _____ i dokumentów dołączonych do akt sprawy sądowej, w części dotyczącej organizacji spotkań u niego w kancelarii z udziałem M: _____ i Kar _____ i D: _____ G: _____ oraz przyznającej fakt niepodpisania umowy na udzielenie pomocy prawnej z M: _____ K: _____ i umowy z D: _____ G: _____

Mając na względzie ustalony stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co, następuje:

W stosunku do obwinionego sformułowane zostały trzy zarzuty w obrębie postępowania dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, oparte na naruszeniu przepisów:

art. 6 oraz art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r - **stanowiących**, że art. 6 " Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania, określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami";

art. 12 " Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniająca profesjonalny charakter działania" - **co do czynu z pkt I wniosku o ukaranie**,

art. 33 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. **o treści następującej:** " Radca prawny może pozyskiwać klientów w sposób zgodny z prawem, dobrymi obyczajami i z poszanowaniem godności zawodu" - **co do czynu z pkt II wniosku o ukaranie"**,

art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. **o brzmieniu:** "Podejmując się świadczenia pomocy prawnej, radca prawny obowiązany jest przed przystąpieniem do czynności zawodowych ustalić zakres usługi, wysokość honorarium lub

sposób wyliczenia, a także zasady ponoszenia opat i wydatków" - co do czynu z pkt III wniosku o ukaranie.

Przewód sądowy potwierdził, że radca prawny P K ł dopuścił się popełnienia wszystkich czynów zarzucanych mu we wniosku o ukaranie. Wskazują na to jednoznacznie przeprowadzone przez Sąd dowody z dokumentów i zeznań pokrzywdzonej.

Dowody z wymienionych powyżej dokumentów nie budziły żadnych wątpliwości Sadu, zarówno od strony formalnej, jak i merytorycznej. Co więcej, w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności świadczące o braku ich wiarygodności, dlatego przymiotem tym OSD obdarzył je w pełni. W oparciu o dowody z dokumentów Sąd ustalił przede wszystkim fakt udzielenia pełnomocnictwa przez pokrzywdzoną radcy prawnemu Pi K do dochodzenia roszczeń wynikających z umowy ubezpieczenia l , posiadanie przez obwinionego radcę prawnego na etapie przesądowym dokumentacji związanej z umową ubezpieczenia, w tym polisy ubezpieczeniowej nr , która jako ubezpieczyciela wskazywała jasno Ll (członkowie syndykatów Li), przebieg postępowania sądowego w sprawie i brak legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanego wskazanego przez radcę prawnego P Kc a w pozwie będący powodem oddalenia powództwa, niedokonanie przez obwinionego w toku procesu przekształceń podmiotowych wskazujących właściwego pozwanego, pomimo iż w treści polisy Nr jasno wynikało, że ubezpieczycielem jest L 's (członkowie syndykatów L) i tylko ten może być pozwanym nie zaś L a. z siedzibą w W ; będący agentem ubezpieczeniowym i wykonującym działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Zeznaniom świadka Mę Kę Sąd dał wiarę w całości, albowiem były logiczne i spójne, w szczególności co do przebiegu zdarzeń i okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w zakresie wszystkich trzech zarzutów przedstawionych obwinionemu w przedmiotowej sprawie i korespondowały z przedstawionymi dokumentami, w tym w szczególności z pismem z dnia 14 września 2012r. skierowanym przez radcę prawnego Piotra Koziola do M i K W oparciu o zeznania świadka D i K Sąd ustalił okoliczności pozyskania klienta przez radcę prawnego Pi K i w tej części jako korespondujące z zeznaniami świadka Mę Kę uznał za wiarygodne.

Co do zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie, Sąd zważył, że z przeprowadzonych dowodów przede wszystkim z opisanych powyżej dowodów z dokumentów jednoznacznie wynika, że obwiniony radca prawny nie dochował należytej staranności przy sporządzaniu pozwu w imieniu Mę K i nie ustalił właściwego podmiotu, który posiadał legitymację procesową bierną. O niezachowaniu należytej staranności i braku profesjonalizmu w odniesieniu

do sprawy M... K... zainicjowanej złożeniem pozwu w dniu 16 l... 2019r. w oparciu o pełnomocnictwo udzielone 27.08.2018r. dobitnie świadczy fakt wynikający z przeprowadzonych dowodów, przede wszystkim to, że przed złożeniem pozwu miał dostęp do dokumentów potrzebnych do złożenia pozwu, w tym do treści polisy ubezpieczeniowej nr... w której na stronie 3 jest wprost wskazany Ubezpieczyciel: Umowa ubezpieczenia zawarta z underwriterami działającymi w imieniu i na rzecz LI

W świetle tego jednoznacznego zapisu polisy oraz tego, że pomiędzy udzieleniem pełnomocnictwa w dniu 27 sierpnia 2018r., kiedy radca otrzymał od pokrzywdzonej komplet dokumentów a złożeniem pozwu w dniu 16... 2019r. upłynęło 9 miesięcy, wniosek o tym, że radca miał czas na zapoznanie się z dokumentacją wnikliwie, dokonanie jej analizy i weryfikacji celem ustalenia właściwego podmiotu legitymowanego biernie w sprawie, jest całkowicie uzasadniony. Podkreślenia wymaga też to, że błąd swój mógł radca prawny po raz kolejny naprawić już w toku trwania procesu w drodze przekształceń podmiotowych, czego nie uczynił, a na co zwracał także Sąd Okręgowy w uzasadnieniu do wyroku oddalającego powództwo, pomimo tego, że już w odpowiedzi na pozew LI

... z siedzibą w W... podnosił zarzut braku legitymacji biernej po swojej stronie wskazując na zapis polisy ubezpieczeniowej. Błąd ten był dla klientki daleko idący gdyż spowodował nie tylko niezyskanie odszkodowania, ale też konieczność pokrycia przez nią kosztów procesu w kwocie 5 417 złotych. Ponadto uniemożliwiło jej to dochodzenie odszkodowania od właściwego podmiotu, ponieważ roszczenie w toku prowadzenia procesu przeciwko spółce pozwanej przez obwinionego uległo przedawnieniu.

Wyjaśnienia radcy prawnego, iż najprawdopodobniej i tak spór zakończyłby się przegraną skarżącej z uwagi na zeznania świadków nie mają znaczenia, skoro niezależnie od materiału dowodowego zebranego w toku postępowania spór nie mógł zakończyć się uwzględnieniem powództwa w razie pozwania niewłaściwego podmiotu.

Przedstawiony w toku rozprawy przez obwinionego radcę prawnego wydruk ze strony internetowej L... s, wykonany aktualnie przez radcę prawnego, z którego, jego zdaniem ma wynikać, że podmiot ten praktycznie nie istnieje, w niczym nie zmienia trafności rozstrzygnięcia Sądu w tamtej sprawie toczącej się pod sygn. akt..., a tym samym też nie umniejsza odpowiedzialności z tytułu zarzucanego radcy przewinienia dyscyplinarnego wobec ustalonego faktu niezaskarżenia przez niego wyroku zapadłego w tamtej sprawie oddalającego powództwo z powodu braku legitymacji biernej po stronie podmiotu wskazanego w pozwie jako pozwany.

Swoim postępowaniem dopuścił się przewinienia określonego w art. 6 i art. 12 ust. 1 KERP.

Zarzut z pkt II wniosku o ukaranie - pozyskania przez obwinionego radcę prawnego klienta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz z naruszeniem godności zawodu okazał się także uzasadniony.

Jedną z przyjętych przez samorząd radcowski norm deontologicznych jest zasada pozyskiwania klienta zgodnie z dobrymi obyczajami i poszanowaniem godności tego zawodu. Zasada została wyrażona wprost w art. 33 ust. 2 Kodeksu Radcy Etyki Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.

Za zgodny z dobrymi obyczajami i poszanowaniem godności zawodu radcy prawnego należy uważać taki sposób nawiązania relacji/współpracy z klientem, w której zaistnieje możliwość złożenia bezpośredniej propozycji zawarcia umowy.

Tymczasem, jak wynika z opisanych przez pokrzywdzoną Ma K i potwierdzonych częściowo przez świadka D: G okoliczności, obwiniony radca prawny skorzystał z usług osoby pośredniczącej w celu pozyskania dla siebie klienta, czyli M K, nie wyjaśniając jej dostatecznie swoich powiązań z osobą pośredniczącą, co miało istotne znaczenie dla niej, zważywszy chociażby na okoliczność, że miała zawartą wcześniej umowę o prowadzenie sprawy odszkodowawczej z D: i G, ani nawet nie składając jej bezpośredniej propozycji zawarcia z nią umowy o prowadzenie jej sprawy przed sądem, czym w ocenie Sądu nadużył jej zaufania. W okolicznościach, w których M K miała wcześniej zawartą umowę z prowadzącym swoją kancelarię prawnikiem D: G o której radca prawny P K wiedział, na co jasno wskazuje treść pisma z dnia 14 września 2021r., niezłożenie jej i w efekcie niezawarcie z nią przez radcę prawnego umowy regulującej prawa i obowiązki stron w związku z udzieleniem pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy sądowej stanowiło właśnie przejaw naruszenia dobrych obyczajów i godności zawodu radcy prawnego w procesie pozyskiwania przez niego klienta. O tym, że radca prawny w celu pozyskania klientki skorzystał z usług pośrednika w osobie D: i G i że obaj mieli wcześniej ustalone zasady współpracy przynajmniej w odniesieniu do pokrzywdzonej M K i niejako „podzlecenia” klienta przez prowadzącego swoją działalność prawnika profesjonalnemu pełnomocnikowi, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wywodzi przede wszystkim z zeznań pokrzywdzonej, którym Sąd dał wiarę w całości, ale też pośrednio z tego, że D: G w swych zeznaniach nie potwierdził wersji obwinionego o tym, że znali się stąd, że radca prawny prowadził mu wcześniej jego sprawę, a także z tego, że pełnomocnictwo, które Ma K a udzieliła D: i G / i radcy prawnemu P i K, opatrzone jest tą samą datą. Zwłaszcza ta ostatnia okoliczność wskazuje na to, że w chwili zawierania umowy z M K obaj wiedzieli, że w razie sporu sądowego reprezentować ją będzie obwiniony radca, czyli wniosek o tym, że mieli oni już wówczas ustalone zasady „współpracy” i niejako” podzlecenia” klienta profesjonalnemu pełnomocnikowi, jest uprawniony.

Zatem, w **stanie faktycznym, ustalonym w niniejszej sprawie**, w którym radca prawny P. K. . nawiązuje współpracę z nieprofesjonalnym właścicielem kancelarii i przyjmuje od niego zlecenie ustne prowadzenia sprawy jego klientki, przyjmuje od niej pełnomocnictwo opatrzone tą samą datą co pełnomocnictwo udzielone D. G. i nie dochodzi do zawarcia z nią żadnej umowy, regulującej warunki udzielania pomocy prawnej, nie pada nawet z jego strony propozycja zawarcia takiej umowy, wreszcie nie zawiera także żadnej umowy ze zlecającym D. G. . nie zostają jasno uregulowane kwestie związane z wynagrodzeniem radcy prawnego za prowadzenie sprawy, nie została wyjaśniona klientce kwestia podmiotu odpowiedzialnego za prowadzenie sprawy, co w konsekwencji umożliwiło udzielenie przez obwinionego radcę prawnego odpowiedzi M. K. . zawartej w piśmie z dnia 14 a 2012r., że brak umowy z nim na prowadzenie sprawy zwalnia go z jakiegokolwiek odpowiedzialności związanej z prowadzeniem sprawy, **świadczy o tym, że radca prawny naruszył ustalone przez środowisko radców prawnych zasady pozyskiwania klientów w sposób zgodny z dobrymi obyczajami i poszanowaniem godności tego zawodu.** Nawet przyjmując, że M. K. . mogła domyślać się, że rozliczenia z tytułu prowadzenia jej sprawy nastąpią pomiędzy D. a G. obwinionym, co wynika z jej zeznań, to okoliczność ta nie może usprawiedliwiać zachowania radcy prawnego związanego z pozyskaniem klientki w sposób naruszający dobre obyczaje. Obowiązkiem bowiem każdego radcy prawnego jest dbanie i ustalenie jasnych, zrozumiałych warunków świadczenia pomocy prawnej klientom w taki sposób, aby to zaufanie klienta i do siebie i do całego środowiska radców prawnych nie mogło być podważane poprzez np.: niedochowanie wymaganej staranności w doprowadzeniu do zawarcia umowy z klientem. Pozostawienie klienta z niedopowiedzeniem w tej kwestii spowodowało, że M. K. . mogła być zdezorientowana co do tego kto, od kiedy i w ramach jakiej umowy czy też tylko współpracy ponosi odpowiedzialność za prowadzenie jej sprawy sądowej.

W konsekwencji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał radcę prawnego P. a K. . winnym popełnienia zarzutu z pkt II wniosku o ukaranie, stanowiącego przewinienie dyscyplinarne określone w art. art. 33 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.,

Co do zarzutu opisanego w pkt III wniosku o ukaranie, zgromadzone dowody wyraźnie i jednoznacznie wskazują, że radca prawny P. K. . dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., które to przewinienie w pewnej mierze stanowi konsekwencję naruszenia zasady pozyskania klienta w sposób zgodny z dobrymi obyczajami.

Obwiniony złożył w imieniu M K: . . . pozew i reprezentował ją w charakterze pełnomocnika procesowego do wydania wyroku w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w K . . . 1 w sprawie o sygn. akt. . . . w okresie od 16 . . . 2019r. do dnia 25 I . . . 2020r. bez zawarcia z klientem umowy ustalającej zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia, a także zasady ponoszenia opłat i wydatków. W doktrynie wskazuje się, że radca prawny powinien dążyć do tego, aby taka umowa była sporządzona w sposób pozwalający na jednoznaczne ustalenie praw i obowiązków obu stron. Z dowodów przeprowadzonych przed Sądem w postaci zeznań świadków: M: . . . K: . . . i D G: . . . jednoznacznie wynika, że obwiniony nie zawarł umowy na świadczenie pomocy prawnej w formie pisemnej ani w żadnej innej formie, np.: dokumentowej. Obwiniony sam przyznał w swoich wyjaśnieniach, że żadnej umowy z M . . . K . . . nie podpisał. Obwiniony nie zawarł również umowy z D: . . . i G . . . , który zapłacił mu za wykonaną usługę. Twierdzenie obwinionego radcy prawnego, ostatnio podtrzymane w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie w dniu 19 września 2023r., że pokrzywdzona była zawiadomiona o warunkach udzielenia jej pomocy prawnej i się na nie zgodziła jako nie znajdujące pokrycia ani w zeznaniach pokrzywdzonej oraz w piśmie z dnia 14 września 2021r, OSD uznaje za niewiarygodne. Z zeznań pokrzywdzonej M . . . K . . . :j wynika, że znała treść umowy z Da . . . Gc . . . bo miała taką umowę z nim zawartą. Mgliste pojęcie pokrzywdzonej, że P . . . K . . . niał otrzymać jakieś pieniądze od D . . . i Gc . . . wynikające z jej zeznań w zestawieniu z innymi okolicznościami sprawy, to jest niezawarciem w takim przypadku umowy przez obwinionego radcę prawnego z D: . . . G . . . , powołania się w piśmie z dnia 14. 09. 2021r., przez radcę prawnego na brak jakiegokolwiek umowy regulującej warunki prowadzenia sprawy pokrzywdzonej, **nie można uważać za wypełnienie przez obwinionego obowiązku określonego w art. 43 ust. 3 KERP, czyli jasnego uregulowania kwestii zakresu wykonanej pomocy prawnej czy wysokości honorarium lub wskazania sposobu jego wyliczenia.** To nie klient bowiem ma znać i przestrzegać zasady obowiązujące w zawodzie radców prawnych czyli przenosząc to na grunt niniejszej sprawy, to nie pokrzywdzona M K: . . . miała dążyć do jasnego uregulowania warunków świadczenia jej pomocy prawnej przez radcę prawnego ale to radca prawny miał obowiązek uregulowania ze swoją klientką, w zasadzie przed złożeniem pozwu w niniejszej sprawie, warunki prowadzenia jej sprawy.

Tym samym Sąd uznał, że radca prawny P . . . Kc . . . jest winny popełnienia czynu określonego w art. w art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.

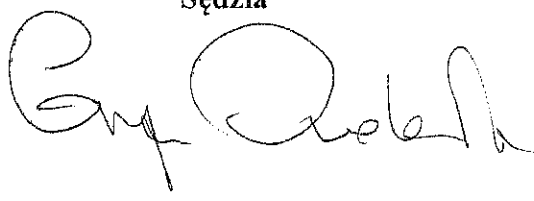
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznając radcy prawnego winnym popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów opisanych w pkt 1, 2 i 3 orzeczenia, miał na względzie wagę stawianych Obwinionemu zarzutów, charakter naruszonych norm etycznych oraz skutki jego czynów. Zachowanie radcy prawnego w odniesieniu do każdego z wymienionych w pkt 1, 2 i 3 czynów było naganne, przede wszystkim dlatego, że w każdym z nich wybrzmiewało niedołożenie należytej staranności w działaniu i brak dbałości o precyzyjność i profesjonalizm, tak w zakresie przewinienia opisanego w pkt 1 orzeczenia - nieustalenia podmiotu właściwego po stronie pozwanej, jak i w przebiegu działań skutkujących naruszeniem dobrych obyczajów i godności zawodu radcy prawnego mających na celu pozyskanie klienta oraz także w związku z naruszeniem obowiązku uregulowania warunków świadczenia pomocy prawnej na rzecz klientki w drodze odrębnej umowy, czyli w zakresie zarzutów opisanych w pkt 2 i 3 orzeczenia. Niemniej orzekając kary za poszczególne czyny w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę w oparciu o rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2020r. (Dz. U. z 2019, poz. 1778), obowiązującego w dacie końcowej czynów, Okręgowy sąd Dyscyplinarny nie uznał za celowe różnicowanie jej wysokości w odniesieniu do poszczególnych czynów. Waga naruszonych zasad etycznych i stopień winy radcy prawnego w zakresie poszczególnych przewinień dyscyplinarnych są porównywalne, stąd kary orzeczone w wysokości 3900,00 zł za każde przewinienie dyscyplinarne odrębnie spełnią swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec obwinionego i dają duże prawdopodobieństwo, że obwiniony w przyszłości nie popełni podobnych czynów.

Wymierzenie łącznej kary pieniężnej w wysokości 8000,00 zł znajduje umocowanie w treści przepisu art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, zgodnie z którym w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Z kolei skutkiem orzeczenia kilku kar pieniężnych jest wymierzenie łącznej kary pieniężnej, w granicach określonych w art. 65¹ ust.2 pkt 3 ustawy. Kara łączna w wysokości 8000,00 zł, w ocenie Sądu, stanowić będzie odczuwalną dolegliwość dla Obwinionego a jednocześnie nie zagrozi jego egzystencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w granicach stawek urzędowych wynikających z §1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, mającego zastosowanie do niniejszego postępowania w oparciu o § 4 załącznika do uchwały Nr 621/XI/2022 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 14 czerwca 2022r., biorąc

pod uwagę zakres postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym i Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym, który uzasadnia wysokość zasądzonych kosztów.

Sędzia

Przewodniczący Sprawozdawca

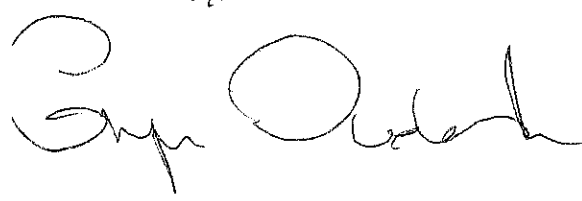
Sędzia

Alexandre
Grenede-Sane

Pouczenie:

Na podstawie art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia przysługuje prawo odwołania w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach, ul. Przecznicza 6 lok 4, 25 513 Kielce.

Sędzia

Przewodniczący Sprawozdawca

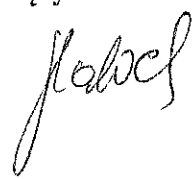
Sędzia

Alexandre
Grenede-Sane

Zarządzenie: odpis orzeczenia doręczyć:

- Ministrowi Sprawiedliwości, Departament Zawodów Prawniczych Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa,
- Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w Kielcach,
- Radcy prawnemu P K
- Pokrzywdzonej M K
- a/a

Przewodniczący Składu Orzekającego

WO – 9/24

POSTANOWIENIE

z dnia 22 maja 2024 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/
Sędziowie: SWSD Leszek Korczak
SWSD Dariusz Smejda
Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2024 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego Pi K ł, nr wpisu KL-

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP
w Kielcach z dnia 19 września 2023 r., sygn. akt OSD 118/XI/23

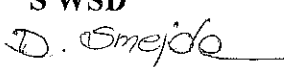
postanawia

- I. pozostawić odwołanie bez rozpoznania
- II. zwolnić obwinionego z ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego i obciążyć
tymi kosztami Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie

S WSD

Leszek Korczak

S WSD

Krzysztof Górecki

S WSD

Dariusz Smejda

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Kielcach w dniu 19 września 2023 r., w sprawie o sygn. akt OSD 118/XI/23 wydał orzeczenie, w którym uznał radcę prawnego P i K winnym:

1. nienależytego wykonywania obowiązków zawodowych w charakterze pełnomocnika procesowego poprzez wniesienie do Sądu Okręgowego w Kielcach w dniu 16 lipca 2019 r. pozwu o zapłatę skierowanego przeciwko podmiotowi nie posiadającemu legitymacji procesowej biernej i występowanie w charakterze pełnomocnika do dnia wydania wyroku, tj. do dnia 25 lutego 2020 r. w sprawie (...) co skutkowało oddaleniem powództwa w całości i poniesieniem przez klientkę kosztów procesu,

tj. czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 3.900 zł,

2. pozyskania przez obwinionego klienta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz z naruszeniem godności zawodu poprzez podjęcie w miejscu nieustalonym, w dacie bliżej nieustalonej, nie wcześniej niż przed rokiem 2019 i nie później niż przed dniem 25 lutego 2020 r. współpracy z E (...) G (...) niebędącym profesjonalnym pełnomocnikiem i przyjęcie od niego zlecenia polegającego na prowadzeniu sprawy sądowej z powództwa M (...) K (...) bez wyjaśnienia jej warunków współpracy radcy prawnego z D (...) G (...) zasad wzajemnych rozliczeń oraz podmiotu odpowiedzialnego za prowadzenie sprawy, co mogło wprowadzić klientkę w błąd w tym zakresie,

tj. czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 33 ust. 2 KERP i za to wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 3.900 zł,

3. złożenia w imieniu klientki pozwu i reprezentowanie jej w charakterze pełnomocnika procesowego od dnia 16 lipca 2019 r. do dnia wydania przez Sąd Okręgowy w Kielcach wyroku w dniu 25 lutego 2020 r., co stanowiło podjęcie się świadczenia pomocy prawnej bez zawarcia z klientem umowy ustalającej zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia a także zasady ponoszenia opłat i wydatków,

tj. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 43 ust. 2 KERP i za to wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 3.900 zł.

OSD połączył kary i wymierzył obwinionemu łączną karę pieniężną w kwocie 8.000 zł.

Jednocześnie obwinionego obciążono kosztami postępowania w kwocie 3.000 zł.

240

Orzeczenie to zaskarżył w całości obwiniony, zarzucając:

1. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 12 KERP poprzez przyjęcie, że skierowanie sprawy przeciwko niewłaściwemu podmiotowi było działaniem sprzecznym z zasadami etyki zawodowej, dobrymi obyczajami, zasadą rzetelności oraz należytej staranności,
2. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 33 ust. 2 KERP w sytuacji, gdy M K była obecna przy ustalaniu warunków współpracy, sama je zaakceptowała i wyjaśniono jej, że D z G nie jest pośrednikiem obwinionego radcy prawnego,
3. naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 43 ust. 2 KERP i przyjęcie, że doszło do popełnienia przewinienia w sytuacji, gdy zakres usługi, wysokość honorarium lub sposób jego wyliczenia a także zasady ponoszenia opłat i wydatków zostały ustalone w obecności pokrzywdzonej, które je akceptowała,
4. wymierzenie kary łącznej rażąco wygórowanej, wręcz horrendalnej i nie przystającej w żadnym zakresie do realiów niniejszej sprawy i poniesionej szkody.

Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie.

W dniu 29 grudnia 2023 r. obwiniony cofnął odwołanie a po wyznaczeniu terminu rozprawy odwoławczej złożył do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP pismo, w który przypomniał o dokonaniu tej czynności, poinformował też o uregulowaniu wszystkich należności objętych orzeczeniem w sprawie OSD 118/XI/23.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Przepis art. 431 § 1 k.p.k. stanowi, iż środek odwoławczy można cofnąć. Natomiast, zgodnie z art. 432 § 1 k.p.k., cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440.

W niniejszej sprawie nastąpiło cofnięcie odwołania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się występowania w sprawie okoliczności, o których mowa w art. 439 i 440 k.p.k. Zatem zażalenie pozostawiono bez rozpoznania.

Skuteczne cofnięcie środka odwoławczego wpływa na uprawomocnienie się zaskarżonego orzeczenia. Formalna bowiem prawomocność orzeczenia, w związku z którym cofnięto środek odwoławczy, następuje z chwilą wydania przez sąd odwoławczy postanowienia o pozostawieniu go bez rozpoznania (post. SN z 25.04.1975 r., IV KRN 25/75) – tak: D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz pod redakcją Jerzego Skorupki, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa, 2015.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny, stosując odpowiednio (art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych) przepis art. 624 k.p.k. zwolnił obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, biorąc pod uwagę względy słuszności.

W związku z tym postanowiono jak w sentencji.

S/WSD

Leszek Korczak

S/WSD

Krzysztof Górecki

S WSD

Dariusz Smejda